

Formular, som han i de sidste Dage havde erfaret, at der var foreskrevet ad Resolutionsveien for Militairstaten. Dette Forhold kan dog umuligt være rigtigt, og er det rigtigt, at Janceeden for Armeen er bestemt ved Resolution eller ved en Armeebefaling, saa maa det ogsaa efter min Formening være rigtigt, at den for Borgervæbningen foreskrives paa samme Maade, nemlig ad Resolutionsveien. Det Argument, som hentes derfra, at der hidtil i Reglementet for Borgervæbningen har været optaget en fuldstændig Formular for Eden, nemlig i Reglementet af 1ste Juni 1808 § 18, synes mig ikke at kunne anses som afgørende. Det er allerede ved en tidligere Paragraphs Forhandling, som rigtignok angik et langt mindre vigtigt Spørgsmaal, nemlig med Hensyn til Rangen for Officererne, blevet erkjendt, at i Borgervæbningsreglementet indeholdes ikke saa reglementariske Bestemmelser eller saadanne Bestemmelser, som nærmest egne sig til at afgøres ad Resolutionsveien, og jeg skulde holde for, at Bestemmelsen med Hensyn til Borgervæbnings Janceed henhører til disse, og jeg mener det, som sagt, saa meget mere, som Janceeden for Militairstaten er foreskrevet ad den Vej, og det synes mig næsten ugjørligt at foreskrive den ene Ced ad Lovgivningsveien, den anden ad Resolutionsveien, og det forekommer mig saameget mere, naar Herens Janceed er bestemt ad Resolutionsveien, at dette maatte gjælde for Borgervæbningen, som Cedsaflæggelsen for dem, der indtræde i Borgervæbningen, ifølge den Stilling, hvori den er sat ved Værnepligtsloven, nærmest vil komme til at have Hensyn til de Paagjældendes Forpligtelse ligeoverfor Communen, eftersom Hensynet til deres Forpligtelse ligeoverfor Staten i Reglen vil være sydestgjort ved de Paagjældendes Indtrædelse i Hæren og i borgerlige Stillinger. Jeg skal iøvrigt ikke gaae nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Det er jo bekendt, at det har givet Anledning til en stor Deel poetisk-politisk Declamationer i andre Lovgivende Forsamlinger, hvortil der, Gud ske Lov, ikke er, synes mig, nogen Udset, at det her skulde give Anledning, og jeg troer ikke, at disse Discussioner have paa andre

Steder været til noget Gavn; de have sjældent fremmet Udviklingen noget Skridt, men snarere været Forløbere for Tilbagefridt. Jeg skal derfor heller ikke gjøre Sagen til Gjenstand for en yderligere Drøftelse her i denne Retning. Jeg troer, at det er et fuldkomment praktisk Standpunkt, jeg har indtaget, ved at ansee denne Sag for at henhøre til Afgjørelse paa samme Maade som Janceeden for Militairstaten, og jeg har derfor ikke optaget noget Forslag i Loven desangaaende.

Ordføreren: Jeg vil blot yttre, at det forekommer mig dog at være en Præcedens, som ikke er saa ganske uden Vægt, at Cedsformularen stod i det tidligere Reglement, ligesom det ogsaa forekommer mig, saavidt jeg erindre, at den tidligere Janceed findes i Krigsartiklerne selv. Jeg kan saaledes ikke fravige min Anskuelse, at Loven var det rette Sted for denne Formular. Med Hensyn til Edens Form maa jeg ogsaa i det Hele vedblive, hvad jeg før yttrede. Forsaavidt det er bemærket, at den ikke kunde finde Anvendelse paa Tøder, maa jeg erklære, at affurat det Samme kunde siges med Hensyn til den Cedsformular, der stod i det ældre Reglement af 1808, uagtet der ogsaa dengang vare Tøder i Borgervæbningen. Jeg synes heller ikke, at den Form, hvorunder vi have foreslaaet Cedsformularen affattet, kan være til Hinder for, at Tøder benytte den; men i alt Fald kunde der jo med Hensyn hertil gjøres en Modification i de sidste Ord; thi det, hvorpaa det kommer an, er blot dette: „saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“. I den Cedsformular, som aflægges ved Retterne af Tøder, staar der, saavidt jeg erindrer: „Saa sandt hjælpe mig Gud, Himlens og Jordens Skaber“. Dette kunde altsaa, forsaavidt Tøder skulde aflægge Ced, sættes istedetfor, og dermed vilde denne Banffelighed være afhjulpen.

Strif: Ja, jeg vilde just tillade mig at bemærke, at det er netop Slutningen, der i den under 9de December 1809 foreskrevne Formular for Trostadseden for Bøjsendere af den jødiske Religion, er forandret, idet det hedder saaledes, som den ærede Ordfører har bemærket, og endvidere: „og skal jeg ansee og holde min Forpligtelse ligesaa ubrødelig, som om jeg